

ВАДИМ СИДУР

НАЈСРЕЋНИЈА ЈЕСЕН¹

*

Сатрвен сам
Неизмерном тежином одговорности
Коју ми нико није наметнуо
Ништа немам да понудим човечанству
За спас
Преостаје да се укипим
Да се претворим у бронзану скулптуру
И да постанем занавек
Нем
Зов

*

Јесен у Алабину је време ватре
Ритуал спаљивања златног лишћа
Уништавања пламеном умрлих биљака
Старих дасака
Изгужваних картонских кутија
Свега што може претворити у пепео
Домаћи крематоријум
Јесен у Алабину је време бацања у шуму
Ствари што су одслужиле лето
И сада нису потребне људима

Стакла срча
Флаше
Конзерве

¹ Избор из истоимене збирке.

Дечје играчке
 Стара обућа
 Делови бицикла
 Детаљи мотора
 Фрижидери
 Решои
 И остало
 И остало
 И остало
 Праве стихијска сметлишта
 Широка и богата
 Шетајући се по шуми не могу ниједно занемарити
 Баш овде
 Нашао сам много предмета
 Што су после изразили
 Мој однос према свету
 Главе ГВОЗДЕНИХ ПРОРОКА
 Све што чини
 ГРОБ-МУШКАРЦА
 ГРОБ-ЖЕНУ
 ГРОБ-ДЕВОЈКУ
 ГРОБ-ДЕТЕ
 Учинио сам велико дело
 Очистио шуму
 И створио
 ГРОБ-АРТ
 *
 Старе зарђале гвоздене лопате
 Покупљене на ђубришту
 Подсећају на крупно јесење лишће
 Налик људским лицима
 Несрећне у својој сувишности
 *
 Над Алабином Небо
 Љубичастим се трбухом
 О риђу Земљу таре
 Језицима облака
 Тело Земље лиже
 Жељу у њој буди
 Пжуда Неба
 Огромна као Небо
 Сношај траје вековима
 Дрхте оба тела

Махнито једно другом хрле
Када оргазам наступи
Небо излива семе своје на Земљу
Вода је сперма Неба
Мислим се ја
У жељи да будем
Небо и Земља
Истовремено

*

Женског начела
Елементарна честица
С обнаженом дивотом
Свраћала је у моје Подземље
Лучећи кванте жеље
Интензитета
Теоријски немогућег
Голишава под својом мини
С гаћицама у ташници
Што губити време
На зближавање
Одмах треба ступити
У моћну заједничку акцију
Спојити се са мношвом уједно
Претворити се у атомски реактор
Огромне енергије
Сијати плавим очима
Осветљавајући таму Подрума
Дрхтати
Стењати
Увијати се златном косом
Експлодирати у вапају
Отргнути се од мене
И одлетети у Простор
Кроз Земљу
Оставити занавек
Живу рану
У сећању
Мога
Тела

*

Што даље идеш
Кроз теби дато Време
Јасније сагледаваш себе

Крхки цвет старости
Нарцис
У последњем цвату
*

Ја сам цвет јесењи
Једини
Непоновљиви
Таквог више неће бити
Цветам
Судбину своју знам
Пашће на мене
Звончица
Дражесни инсект
Нежни створ
Одевен у прозирна зелена крила
Додирнуће ме дугим ручицама
И одмах ћу умрети
Прободен срећом
Претворићу се
У СПОМЕНИК НАСТРАДАЛИМА ОД ЉУБАВИ
*

Ја сам цвет јесењи
Дрхтим на стаблу
Крај ишчекујем
ЗАВЕШТАВАМ
Нека ме откине
Нека
Петнаестогодишњакиња
Својом суровом
Младом ручицом
Стави себи у јамицу
Међу две малене
Дојке
С розе брадавичицама
Где ћу пострадаати
Гушећи се
Неподношљивим мирисом
Њеног тела
*

Ја сам цвет јесењи
Читав живот на мени су гатали
Латице кидали
Да – не

Воли – не воли
Хоће – неће
Једна латица остала
НЕ

НЕ ВОЛИ
НЕ
НЕЋЕ
НЕ

Сад је све јасно
Дошло време за растанак
Ослобађање места
На пренасељеној
Планети

*

Ја сам цвет с хибридом
Полурус
Полужидов
Уметник сам разнородни
Космополита безродни
Време мог цветања
Доба је без кретања
Непостојан сам морално
За хибрида то је нормално
Скоро па угушен
Пљувањем у душу

*

Ја сам цвет јесењи
Цветам у страха равнотежи
Стабло ми са пања бежи
Ускоро ће ме посећи
Разнети
Заклати
Погубити
Бојим се људи који управљају нама
Плашим се оних што живе поред
До коске натопљен
Стравом мртвачког отрова
Страх ме окружује
Свет искривљује
Страхоте видим
Грозоте чујем
Осећам се као инструмент
За мерење страха

Десно наш страх
Страх туђи лево
Бојим се
Земље
Неба
Бојим се много једем
Остаћу без хлеба
Бојим се загађења животне средине
Многих намирница из витрине
Шећера
Соли
Уља
Десних се бојим елемената
Левих екстремиста
Научних експеримената
Својих екскремената
Бојим се
Дамокловог мача
Да не могу да мочам
Терориста
Падобранаца
Зелених и тегет беретки
Атомске експлозије
Аорте пуцања
У Бога не верујем
Бојим се његове казне
Ђавола плашим се саблазни
Бојим се
Судбине
Урока
Рака
Живим престрављен за Земљу
Њену флору и фауну
Страх је страх
Чак и у идеалној равнотежи
На мени измереној
Од њега дрхте руке и ноге
Мраз продире под кожу
Сан нестаје
Мораш да играш жмурке са смрћу
Запушиш уши
Нос зачепиш
Искључиш се

У себе урониш
Ствараш уметност
ЕПОХЕ РАВНОТЕЖЕ СТРАХА

*

Ја сам цвет млад совјетски
Убијен сам метком немачким
ЕТО КРАЈА
СТИГОХ да помислим
Нисам се сетио
Ни маме
Ни тате
Само сам се сручио
У течно блато
На дно рова
И тихо
Умро

*

Пре мог рођења
Мајка је боловала од туберкулозе
Колере
Тифуса
Недостатка желудачне киселине
Током трудноће са мноштем језива маларија
Узимала кинин
Родио сам се и нисам могао да пијем горко мајчино млеко
Отац пре но што ме је зачео
Умало није умро скупа с мајком од глади
Добио жутицу
Осуо се сав у чиревима
Скоро да га је докрајчила тропска грозница
Од рођења имам колитис
Туберкулозу од десете
Излечио ме нервни слом
На дан објаве рата
У детињству преболео
Дифтерију шарлах велики кашаљ
Мале богиње
Заушке
Упалу средњег уха
Пробушили ми бубну опну
Аденоиди
Крајници
Ангина и грип стално

Отицали ми зглобови
Сломио леву руку
Пресекао артерију и тетиве на десној
Гладовао у тридесетим четрдесетим
Боловао од азијске грознице попотачи
Лишманијаза ми разједала тело
Инфективни полиартритис
Дизентерија
На фронту плеуритис
Ратовао с температуром четрдесет
Тешко рањен
Контузован
Метак ми разнео горњу вилицу лево
Прошао кроз вилични синус
Скоро откинуо језик
Експлодирао у ћошку доње вилице десно
Остеомијелитис
Псеудоартроза
Од тада живим без зуба
У деветнаестој ЈОВ
Хипертензија од младости
Инфаркт у тридесет шестој
Боловао од пиореје
Имао гонореју
Простатитис
Аденом
Многе болести сам позаборављао
Ослабило ми памћење
Како се осећате сада пита доктор
Ја сам цвет јесењи
Одговара пацијент
Маштао о љубави

*

Омча Времена
Пупак смрти
Гвоздени оковратник
Гарота
Даве свакога
Читав век му

Скршен
Животни седми пршљен
Мукли ропац

Пена око уста
То је душа одлетела
Од тела
Тело у земљи иструлело
Или изгорело
У веселом пламену крематоријума
Не Смрти
Моратуријума

*

Математика старости
Успомена размрљана гомила
Геометрија повратка у прошлост
Светла тама искривљених простора сећања
Астрономија безизлаза и неповрата
Неповрат времена
Форма Васељене – ГРОБ
Гробоврсна магловитост смртне увреде
Повратне комете сажаљења
Пресецања орбита живота
Реликварна лучења успомена из детињства
Васељенска катастрофа
Анихилација живота оца и мајке
Сунце
Месец
Светлост смрти
Живота тама
Космичка прашина ситних жеља
Далеки квазари титрајућих врлина
Црне рупе порока
Оштре површине једнодимензионалних простора испразних напора
Млечни пут девојачких ногу
Румени левак жеља
Топологија усана и брадавица
Судар Галактика
Цветак у маленом пенису младог Онана
Мирис сперме
Први пут откривена гримизна рупица пожуде
Магловитости пређашњих страсти
Заслепљујући блесци Супернова
Топлина Женског начела кроз хладноћу празног Космоса
Догађаји стари милион година
Синови
Унук

На њима се завршава будућност
Спирала у материци Васељене
Појас астероида – очи оних које си волео
Потучена тела оних које си убијао
Митраљески редови
Звезде падалице
То сам ја убијен
Атомска експлозија у глави
Две ране на срцу
Трипут убијен
Али недокрајчен
Једва се душа задржала у телу
Мучна многограност недостижности истине
Мутанти
Многоуди
Гроб-Арт
Свет без Бога вођен слепом Судбином
Ручица малене девојчице
На огромном фалусу
Космологија агоније
Мог
Случајно насталог
Пре шездесет година
И већ проживљеног
Живота

*

Онда стављају лед
Ако дође и он на ред
Или остане жив
Његов се стомак расцвета
У букет љубичастих ириса
Ирис је цвет сложен
У пољу га нећеш наћи
Само пупак стомака
Служи као центар цвета
Љубичасте латице
Сваког часа
Букте шире
Колико је нијанси љубичасте боје
Толико летњих дана постоји
Од црвенкасте до црне
Преливају се нијансе
Склеротични плеуритични

У лаким тоновима
Срчани кашаљ крклајући и муклост
Много воде попих
Текућина се сада не сме
Четворо ме спасавају
Два предивна доктора
Медицинска сестра
И жена
За сат сам остао жив
Жив сам већ четири дана
Чудно ал' то ми је важно
Испод пупка брег
А ниже мој несрећни уд
Из њега штрчи дебели
Увозни катетер
Је л' такав имао Картер
Мој уд је стављен у патку
Митологија нашег времена
Уд Лабуда-Зевса у Леди
А у патки уд Сидура болесног
ЈОВА
Грађанин не морам да будем
Ал' песник – обавезно
Предсказао сам Чернобилски кошмар
Избоден
У јагодице руку стомак
Боду боду боду да се затрем
Горим на ломачи без ватре

Превела с руског
Василиса Шљивар